

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

III. Quod per gradus ecclesiasticos promouendi sint episcopi, non ex laicis assumendi, neque criminosi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

II.

26. quest. 6.
Agnouimus pœnitentiam.

Agnouimus enim pœnitentiam morientibus denegari, nec illorum desiderijs annui, qui obitus sui tempore hoc animæ suæ cupiunt remedio subueniri. Horremus, fateor, tantæ impietatis aliquem reperiri, vt de Dei pietate desperet: quasi non possit ad se quouis tempore concurrenti succurrere, & periclitantem sub onere peccatorum hominem pondere, quo se expediri desiderat, liberare. Quid hoc rogo aliud est, quam morienti mortem addere, eiusque animam sua crudelitate, ne absoluta esse possit, occidere? cum Deus ad subueniendum paratissimus, inuitans ad pœnitentiam sic promittat: *Pec- cator, inquit, quacumque die conuersus fuerit, peccata eius non imputabuntur ei.* Et iterum: *Nolo mortem peccatoris, sed tantum conuertatur, & uiuat.* Salutem ergo homini adimit, quisquis mortis tempore speratam pœnitentiam denegarit. Et desperat de clementia Dei, qui eum ad subueniendum morienti sufficere, vel in momento posse non credit. Perdiderit latro præmium in cruce ad Christi dexteram pendens, si illum vnus horæ pœnitentia non iuisset. Cum esset in pœna pœnituit, & per vnus sermonis professionem habitaculum paradisi Deo promittente promeruit. Vera ergo ad Deum conuersio in vltimis positorem mente potius est æstimanda, quam tempore, propheta hoc taliter asserente: *Cum conuersus ingemueris, tunc saluus eris.* Cum ergo sit Dominus cordis inspector, quouis tempore non est deneganda pœnitentia postulanti, cum ille se obliget iudici, cui occulta omnia nouerit reuelari.

Ezech. 18.
& 33.

Isa. 30.
apud septuaginta.

III.

Dist. 59.
Ordinatos vero quosdam.

Ordinatos vero quosdam, fratres carissimi, episcopos, qui nullis ecclesiasticis ordinibus ad tantæ dignitatis fastigium fuerint instituti, contra patrum decreta, huius vsurpatione, qui se hoc recognoscit fecisse, didicimus; cum ad episcopatum his gradibus, quibus frequentissime cautum est, debeat perueniri, vt minoribus initiati officiis ad maiora firmentur. Debet enim ante esse discipulus quisquis doctor esse desiderat, vt possit docere quod didicit. Omnis vitæ institutio hac ad id quo tendit se ratione confirmat. Qui minime literis operam dederit, præceptor esse non potest literarum. Qui non per singula stipendia

creuerit, ad emeritum stipendii ordinem non potest peruenire. Solum sacerdotium inter ista, rogo, vilius est, quod facilius tribuitur, cum difficilius impleatur? Sed iam non satis est laicos ordinare, quos nullus fieri ordo permittit: sed etiam ii, quorum crimina longe lateque per omnes pene sunt nota prouincias, ordinantur. Daniel enim, nuper missa relatione ex orientalibus ad nos partibus, ab omni quod tenuerat virginum monasterio nefariis est obiectionibus accusatus. Multa a multis obiecta flagitia: in quam lateret terrarum parte quaesitus est, ut si suæ innocentiae confideret, contra se iudicium postulatum minime declinaret. Missa ad Arelatensem episcopum per Fortunatum subdiaconum nostrum, ut ad iudicium episcopale destinaretur, epistola. Tantis grauatus testimoniis, tanta facinorum accusatione pulsatus, sacrarum ut dicitur virginum pollutus incesto, episcopus asseritur ordinatus. In nostris libelli scriniis continentur, quorum ad vos quoque exemplaria direximus. In pontificii dignitatem hoc tempore, quo ad causam dicendam missis a nobis literis vocabatur, obrepit. Sacro nomini absit iniuria. Facilius est, ut hanc dignitatem tali dando ipse amiserit ordinator, quam eam obtineat ordinatus. Cui conuictus sociabitur, qui eum sibi credidit largiendo pontificium sociandum. Qualis enim ipse sit, quisquis tales ordinari ostendit. His ergo in medium nunc deductis, cum plerique vestrum sint, qui apostolicæ sedis statuta cognouerint, nobiscum tempore aliquanto versati, ad disciplinæ normam nostris conuenta adhortationibus omnia fraternitas vestra reuocare festinet.

Dist. 81.
Tantis Daniel grauatus.

IV.

Primum, ut iuxta Canonum decreta, vnaquæque prouincia suo metropolitano contenta sit, ut decessoris nostri data ad Narbonensem episcopum continent constituta, nec usurpationis locus alicui sacerdoti in alterius concedatur iniuriam. Sit concessis sibi contentus vnusquisque limitibus: alter in alterius prouincia nihil præsumat: nec emeritis in suis ecclesiis clericis peregrini & extranei, & qui ante ignorati sint, ad exclusionem eorum, qui bene de suorum ciuium merentur testimonio præponantur: ne nouum quoddam, de quo

Bonifacii ad Hilarium.

Dist. 61.
Nec emeritis.

Concil. Tom. 4.

Ppp ij